

K

1939. augusztus 28-án született a Magyarországhoz akkoriban visszacsatolt felvidéki Alsószecsen. Később ez a terület Szlovákiához került és a családot 1947-ben Baranya megyébe telepítették át.

A pécsi Nagy Lajos Gimnáziumban érettségizett, majd a budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karán, a textiltechnológia szakon szerzett diplomát 1964-ben.

1964-ben kezdtek el a budapesti Paszományárugyárban a poliészter-fonalakból készült függönyök raschel-gépi gyártási kísérleteit. Kúcs Zoltánt, fiatal diplomásként, vonzotta az újdonságban való részvétel, így ebben a gyárban helyezkedett el. Szintetikus fonalból készült függönnyt Magyarországon először itt gyártottak és a továbbiakban is vezető szerepet töltött be a gyár ennek a technikának a fejlesztésében, egészen a vállalat fennállásáig. Kúcs Zoltánt is e technika elismert, magas szintű művelőjeként tartották számon.

KÚCS ZOLTÁN

1964 őszén a Rövidáruipari Egyesülésen keresztül kapta meg a Paszományárugyár a Német Demokratikus Köztársaságban gyártott, függönygyártásra újonnan kifejlesztett raschel-gépet. Beüzemelése Kúcs Zoltán feladata volt. A továbbiakban még 5 ilyen gépet helyeztek üzembe. 1965-ben a Karl Mayer cégtől vásároltak további gépeket a függönygyártáshoz. 1979–1980-ban ez a vállalat vásárolt Magyarországon először lyukkártyás vezérlésű raschel gépet.

A raschel-gépen készült szintetikus anyagú függönyre a piacra kerülését követően folyamatosan nagy volt a kereslet és ez szép nyereséget hozott a gyárnak.

KÚCS ZOLTÁN

Még a konkurenciát jelentő győri Gardénia Csipkefüggönygyár és a Lőrinci Szalagszövő- és Csipkegyár szakembereit is itt tanították be ennek a technológiának a használatára.

A Paszományárugyárban töltött egy éves gyakorlati idő letelte után Kúcs Zoltánt 1965-től fejlesztő mérnöknek, 1969-től műszaki vezetőnek nevezték ki.

1970-től megbízott, majd 1971-től kinevezett főmérökként folytatta munkáját. 1990-től – a rendszerváltás során az állami vállalatból állami tulajdonban lévő korlátolt felelősségű társasággá átalakult gyárban – ügyvezető igazgató volt és ezt a pozíciót töltötte be nyugdíjba vonulásáig.

Szakmai munkáját az eredményes vállalatvezetés is igazolta: két Kiváló Dolgozó és két Könnyűipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el teljesítményét. A jogszabályok biztosította lehetőséggel élve, 1992-ben a Munkavállalói Résztulajdonosi Program keretén belül, egzisztencia hitel igénybevételével, az ő vezetésével privatizálták a korlátolt felelősségű társasággá átalakult gyárat.

A privatizációban a munkavállalók háromnegyede vett részt, amiben szerepe volt Kúcs Zoltán személyes példájának és ösztönzésének is.

Sajnos a textiliparra nehezedő külföldi nyomás a Paszományárugyárat sem kerülte el, 1997 végén egy német szakmai befektető felvásárolta a törzs-betétek 100 %-át, azonban rövid idő elteltével bezárta a gyárat, amelyet végül 1998 közepén töröltek a cégjegyzékből.

A Paszományárugyárban végzett munkája mellett Kúcs Zoltán 1964-től a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület rövidáru szakosztályának, majd a kötő szakosztályának volt aktív tagja, jelenleg az egyesület örökös tagja. Az egyesület rendezvényein több alkalommal ismertette a szintetikus függönyök gyártásának „rejtelmét”, e témában cikkeket publikált a Magyar Textiltechnika és a Rövidáru Technika c. szaklapokban, valamint több konferencián vett részt ill. tartott előadást. A szakmai kérdések mellett a privatizáció Paszományárugyárban lezajlott folyamatáról is tartott előadásokat a szakosztályban és a Könnyűipari Műszaki Főiskolán. 1965–1995 között tanított a Bolyai János Textilipari Technikumban, majd Szakközépiskolában, 1985–1986-ban óraadó tanár volt a Könnyűipari Műszaki Főiskolán.